

Dziennik Urzędowy L 202

Unii Europejskiej



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 59

28 lipca 2016

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1224 z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1225 z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, dotyczącego umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Libańską w sprawie ogólnych zasad udziału Republiki Libańskiej w programach unijnych 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1226 z dnia 4 maja 2016 r. zmieniające załącznik IX do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie dla oliwy z oliwek 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1227 z dnia 27 lipca 2016 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2568/91 w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wytloczyn oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy 7
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1228 z dnia 27 lipca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 14
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1229 z dnia 27 lipca 2016 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 na podokres lipiec 2016 r. 17

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1230 z dnia 12 lipca 2016 r. stwierdzająca, że Portugalia nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. 21
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1231 z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach wspólnego komitetu ustanowionego na mocy Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w odniesieniu do wniosku Gruzji o przystąpienie do tej Konwencji jako Umawiająca się Strona 24
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1232 z dnia 18 lipca 2016 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony, w odniesieniu do decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego 27
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1233 z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Republikę Cypryjską 41
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1234 z dnia 26 lipca 2016 r. w sprawie mianowania dwóch zastępców członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Republikę Włoską 42
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1235 z dnia 26 lipca 2016 r. upoważniająca laboratorium w Republice Korei do przeprowadzania testów serologicznych w celu monitorowania skuteczności szczepionek przeciw wściekliźnie u psów, kotów i fretek (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4665) ⁽¹⁾ 43
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1236 z dnia 27 lipca 2016 r. zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, w odniesieniu do wpisów dotyczących Estonii, Łotwy, Litwy i Polski (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4983) ⁽¹⁾ 45

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/973 z dnia 17 czerwca 2016 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie bislizynianu cynku jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt (Dz.U. L 161 z 18.6.2016) 56
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku (Dz.U. L 333 z 19.12.2015) 56

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.
⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1224

z dnia 18 lipca 2016 r.

w sprawie zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) oraz art. 218 ust. 8,

uwzględniając Akt przystąpienia z 2003 r., w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony a Republiką Libańską, z drugiej strony (zwany dalej „protokołem”) został podpisany w imieniu Unii i jej państw członkowskich dnia 1 kwietnia 2015 r.
- (2) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii i jej państw członkowskich Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony a Republiką Libańską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Węgier, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Protokół jest dołączony do decyzji w sprawie jego podpisania.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii następującej notyfikacji:

„W wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym i od tego dnia wykonuje wszystkie prawa i obowiązki Wspólnoty Europejskiej. W związku z tym odesłania w tekście układu eurośródziemnomorskiego i protokołu do »Wspólnoty Europejskiej« lub »Wspólnoty« uznaje się za odesłania do »Unii Europejskiej« lub »Unii«.”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2016/1225**z dnia 18 lipca 2016 r.**

w sprawie zawarcia Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, dotyczącego umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Libańską w sprawie ogólnych zasad udziału Republiki Libańskiej w programach unijnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) oraz art. 218 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2015/268 ⁽²⁾ Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony ⁽³⁾, dotyczący Umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Libańską w sprawie ogólnych zasad udziału Republiki Libańskiej w programach unijnych (zwany dalej „Protokołem”) został podpisany w imieniu Unii dnia 9 lutego 2015 r.
- (2) Protokół ma na celu ustanowienie przepisów finansowych i technicznych umożliwiających uczestnictwo Republiki Libańskiej w niektórych programach unijnych. Ustanowione w Protokole ramy horyzontalne określają zasady współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej i umożliwiają Republice Libańskiej dostęp do pomocy, zwłaszcza finansowej, udzielanej przez Unię w ramach tych programów. Ramy te mają zastosowanie wyłącznie do programów unijnych, w przypadku których stosowne ustanawiające akty prawne przewidują możliwość uczestnictwa Republiki Libańskiej. W związku z tym podpisanie i tymczasowe stosowanie Protokołu nie pociąga za sobą wykonywania – w ramach różnych polityk sektorowych realizowanych przez te programy – uprawnień wykonywanych w momencie ustanawiania programów.
- (3) Protokół powinien zostać zatwierdzony w imieniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Protokół do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, dotyczący Umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Libańską w sprawie ogólnych zasad udziału Republiki Libańskiej w programach unijnych ⁽⁴⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii Europejskiej powiadomienia przewidzianego w art. 10 Protokołu ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 23 czerwca 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/268 z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania, Protokołu do Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, dotyczącego Umowy ramowej między Unią Europejską a Republiką Libańską dotyczącej ogólnych zasad udziału Republiki Libańskiej w programach unijnych (Dz.U. L 47 z 20.2.2015, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, p. 2.

⁽⁴⁾ Protokół został opublikowany w Dz.U. L 47 z 20.2.2015, s. 3 wraz z decyzją w sprawie jego podpisania.

⁽⁵⁾ Data wejścia w życie Protokołu zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

Artykuł 3

Komisja jest upoważniona do określenia w imieniu Unii szczegółowych zasad i warunków mających zastosowanie do udziału Republiki Libanu w każdym poszczególnym programie unijnym, w tym w kwestii należnego wkładu finansowego. Komisja będzie informować właściwą grupę roboczą Rady.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/1226

z dnia 4 maja 2016 r.

zmieniające załącznik IX do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do określeń zastrzeżonych stosowanych fakultatywnie dla oliwy z oliwek

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 86,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2568/91 ⁽²⁾ zdefiniowano właściwości fizyczne, chemiczne i organoleptyczne oliwy z oliwek i oliwy z wyciżczyny z oliwek oraz określono metody oceny tych właściwości. Metody i wartości dopuszczalne stosowane w odniesieniu do właściwości różnych rodzajów oliwy są regularnie aktualizowane, aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej na podstawie prac prowadzonych przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek.
- (2) W dniu 26 listopada 2015 r. Międzynarodowa Rada ds. Oliwy z Oliwek przyjęła nową metodę oceny organoleptycznej oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia, zmieniając nieobowiązkową terminologię stosowaną do celów etykietowania.
- (3) Określenia zastrzeżone stosowane fakultatywnie są określone w załączniku IX do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik IX do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik IX do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2568/91 z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wyciżczyny z oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy (Dz.U. L 248 z 5.9.1991, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK IX

OKREŚLENIA ZASTRZEŻONE STOSOWANE FAKULTATYWNIE

Kategoria produktu (odesłanie do klasyfikacji wg Nomenklatury scalonej)	Określenie zastrzeżone stosowane fakultatywnie
mięso drobiowe (kody CN 0207 i 0210)	żywione z udziałem ... % ... gęś żywiona owsem ekstensywny chów ściółkowy chów wybiegowy tradycyjny chów wybiegowy chów wybiegowy bez ograniczeń wiek w momencie uboju długości okresu tuczu
jaja (kod CN 0407)	świeże ekstra lub ekstraświeże oznaczenie sposobu żywienia kur niosek
oliwa z oliwek (kod CN 1509)	pierwsze tłoczenie na zimno uzyskiwanie na zimno kwasowość cierpki owocowy: dojrzały lub zielony gorzki mocny umiarkowany delikatny wyważony łagodna oliwa”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1227**z dnia 27 lipca 2016 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2568/91 w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wyłoczyn oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾, w szczególności jego art. 91 akapit pierwszy lit. d) i akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2568/91⁽²⁾ określono chemiczne i organoleptyczne właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wyłoczyn z oliwek oraz ustalono metody oceny tych właściwości. Metody te są regularnie uaktualniane na podstawie opinii ekspertów w dziedzinie chemii oraz zgodnie z wynikami prac prowadzonych w ramach Międzynarodowej Rady ds. Oliwy (IOC).
- (2) Aby zapewnić wdrożenie na poziomie Unii najnowszych norm międzynarodowych określonych przez IOC, należy zaktualizować metodę oznaczania wolnej kwasowości oraz metodę służącą do organoleptycznej oceny oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia określone w rozporządzeniu (EWG) nr 2568/91.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2568/91.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2568/91 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) w załączniku XII wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2568/91 z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wyłoczyn oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy (Dz.U. L 248 z 5.9.1991, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK II

OZNACZANIE WOLNYCH KWASÓW TŁUSZCZOWYCH, METODA NA ZIMNO

1. ZAKRES I DZIEDZINA STOSOWANIA

Niniejsza metoda opisuje sposób oznaczania wolnych kwasów tłuszczowych w oliwie z oliwek i w oliwie z wyłoczyn z oliwek. Zawartość wolnych kwasów tłuszczowych wyrażona jest w postaci kwasowości obliczonej jako procentowa część kwasu oleinowego.

2. ZASADA

Próbkę rozpuszcza się w mieszaninie rozpuszczalników, a obecne w niej wolne kwasy tłuszczowe miareczkuje przy użyciu roztworu wodorotlenku potasu lub wodorotlenku sodu.

3. ODCZYNNIKI

Stosować wyłącznie odczynniki o uznanej czystości analitycznej i wodę destylowaną lub o równoważnym stopniu czystości.

3.1. Eter dietylowy; etanol 95 % (v/v), mieszanina jednakowych objętościowo części.

Zobojętnić dokładnie w momencie stosowania za pomocą roztworu wodorotlenku potasu (3.2) z dodatkiem 0,3 ml roztworu fenoloftaleiny (3.3) na 100 ml mieszaniny.

Uwaga 1: Eter dietylowy jest wysoce łatwopalny i może tworzyć wybuchowe nadtlenki. Stosując tę substancję należy zachować szczególną ostrożność.

Uwaga 2: Jeśli zastosowanie eteru dietylowego jest niemożliwe, można zastosować mieszaninę rozpuszczalników zawierających etanol i toluen. Jeśli to konieczne, etanol można zastąpić 2-propanolem.

3.2. Wodorotlenek potasu lub wodorotlenek sodu, mianowany roztwór etanolowy lub wodny, $c(\text{KOH})$ [lub $c(\text{NaOH})$] o stężeniu 0,1 mol/l lub, jeśli konieczne, $c(\text{KOH})$ [lub $c(\text{NaOH})$] o stężeniu 0,5 mol/l. Roztwory są dostępne w handlu.

Przed zastosowaniem należy sprawdzić stężenie roztworu wodorotlenku potasu (lub roztworu wodorotlenku sodu). Stosować roztwór przygotowany co najmniej pięć dni przed użyciem i zdekantowany do butelki z brązowego szkła z gumowym korkiem. Roztwór powinien być bezbarwny lub mieć barwę słomkową.

Jeśli doszło do rozdziału faz przy zastosowaniu wodnego roztworu wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu), należy zastąpić roztwór wodny roztworem etanolowym.

Uwaga 3: Stabilny bezbarwny roztwór wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu) można przygotować w następujący sposób: doprowadzić do wrzenia 1 000 ml etanolu lub wody z 8 g wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu) i 0,5 g opiłków aluminiowych i gotować pod chłodnicą zwrotną przez godzinę. Następnie poddać bezzwłocznie destylacji. Rozpuścić w destylacie wymaganą ilość wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu). Odstawić na kilka dni, a następnie zdekantować klarowną warstwę cieczy znad osadu węglanu potasu (lub węglanu sodu).

Roztwór można także przygotować z pominięciem procesu destylacji w następujący sposób: do 1 000 ml etanolu (lub wody) dodać 4 ml butanolanu glinu i odstawić mieszaninę na kilka dni. Zdekantować znad osadu klarowną ciecz i rozpuścić w niej wymaganą ilość wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu). Roztwór jest gotowy do użycia.

3.3. Fenoloftaleina, roztwór 10 g/l w 95–96 % etanolu (v/v) lub błękit alkaliczny 6B lub tymolof-taleina, roztwór 20 g/l w 95–96 % etanolu (v/v). W przypadku silnie zabarwionych olejów należy stosować błękit alkaliczny lub tymolof-taleinę.

4. APARATURA

Normalnie stosowany sprzęt laboratoryjny, w tym:

- 4.1. waga analityczna;
- 4.2. kolba stożkowa o pojemności 250 ml;
- 4.3. biureta na 10 ml, klasa A, skalowana co 0,05 ml lub równoważna biureta automatyczna.

5. PROCEDURA

5.1. Przygotowanie próbki do badań

Jeśli próbka jest mętna, należy ją przefiltrować.

5.2. Porcja badana

W zależności od zakładanej kwasowości pobierać próbkę według poniższej tabeli:

Przewidywana kwasowość (w przeliczeniu na kwas oleinowy g/100 g)	Masa próbki (g)	Dokładność ważenia (g)
0 do 2	10	0,02
> 2 do 7,5	2,5	0,01
> 7,5	0,5	0,001

Próbkę należy ważyć w kolbie stożkowej (4.2).

5.3. Oznaczanie

Rozpuścić próbkę (5.2) w 50 do 100 ml poprzednio zubożonej mieszaniny eteru dietylowego i etanolu (3.1).

Miareczkować mieszając z 0,1 mol/l roztworem wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu) (3.2) (zob. Uwaga 4), dopóki nie nastąpi zmiana barwy wskaźnika (zabarwienie wskaźnika utrzymuje się co najmniej przez 10 sekund).

Uwaga 4: Jeżeli wymagana ilość 0,1-molowego wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu) przekracza 10 ml, należy zastosować roztwór 0,5 mol/l lub zmienić masę próbki w zależności od przewidywanej wolnej kwasowości i przedstawionej tabeli.

Uwaga 5: Jeżeli w trakcie miareczkowania roztwór zaczyna mętnieć, należy dodać dostateczną ilość rozpuszczalników (3.1), aby uzyskać klarowny roztwór.

Należy wykonać drugie oznaczenie jedynie wówczas, gdy rezultat pierwszego oznaczenia jest wyższy niż limit określony dla danej kategorii oliwy.

6. PREZENTACJA WYNIKÓW

Kwasowość wyrażona jako procent masowy kwasu oleinowego wynosi:

$$V \times c \times \frac{M}{1\,000} \times \frac{100}{m} = \frac{V \times c \times M}{10 \times m}$$

gdzie:

V = objętość użytego do miareczkowania roztworu wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu) w mililitrach;

c = dokładne stężenie molowe użytego do miareczkowania roztworu wodorotlenku potasu (lub wodorotlenku sodu);

M = 282 g/mol, molowa masa w gramach na mol kwasu oleinowego;

m = masa próbki w gramach.

Kwasowość oleju podaje się następująco:

- a) do drugiego miejsca po przecinku dla wartości od 0 do 1 włącznie;
 - b) do pierwszego miejsca po przecinku dla wartości od 1 do 100 włącznie.”
-

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku XII do rozporządzenia (EWG) nr 2568/91 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 3.3 otrzymuje brzmienie:

„3.3. **Nieobowiązkowa terminologia stosowana do celów etykietowania**

Na żądanie kierownik zespołu degustatorów może potwierdzić, że oceniane oliwy są zgodne z definicjami i przedziałami odpowiadającymi wyłącznie następującym określeniom, w zależności od stopnia intensywności i percepcji cech oliwy.

Cechy pozytywne (owocowy, gorzki i ostry): W odniesieniu do intensywności percepcji:

- określenie *mocny* stosuje się, jeżeli mediana danej cechy jest wyższa niż 6,
- określenie *średni* stosuje się, jeżeli mediana danej cechy wynosi 3–6,
- określenie *lekki* stosuje się, jeżeli mediana danej cechy jest niższa niż 3.

Owocowy charakterystyczny dla oliwy ogół doznań węchowych, zależnych od odmiany oliwek, właściwych dla oliwy z oliwek uzyskanej ze zdrowych i świeżych oliwek, niezdominowanej zapachem ani zielonych, ani dojrzałych oliwek. Doznania te odbierane są bezpośrednio lub poprzez jamę nosowo-gardłową.

Owocowy niedojrzały charakterystyczny dla oliwy ogół doznań węchowych przypominających zapach niedojrzałych owoców, zależnych od odmiany oliwek i właściwych dla oliwy z oliwek uzyskanej z zielonych, zdrowych i świeżych oliwek. Doznania te odbierane są bezpośrednio lub poprzez jamę nosowo-gardłową.

Owocowy dojrzały charakterystyczny dla oliwy ogół doznań węchowych przypominających zapach dojrzałych owoców, zależnych od odmiany oliwek, właściwych dla oliwy z oliwek uzyskanej ze zdrowych i świeżych oliwek. Doznania te odbierane są bezpośrednio lub poprzez jamę nosowo-gardłową.

Oliwa zrównoważona oliwa, która nie wykazuje braku równowagi, co oznacza wrażenie węchowo-smakowe i dotykowe, w którym mediana goryczy i mediana ostrego smaku są co najwyżej o dwa punkty wyższe od mediany owocowego smaku/zapachu.

Oliwa łagodna oliwa, w odniesieniu do której mediana goryczy i ostrego smaku jest niższa lub równa 2.

Wykaz określeń w odniesieniu do intensywności percepcji:

Określenia pod warunkiem przedstawienia świadectwa badania organoleptycznego	Mediana danej cechy
Owocowy	—
Owocowy dojrzały	—
Owocowy niedojrzały	—
Lekko owocowy	mniej niż 3
Średnio owocowy	od 3 do 6
Mocno owocowy	ponad 6
Owocowy lekko dojrzały	mniej niż 3
Owocowy średnio dojrzały	od 3 do 6

Określenia pod warunkiem przedstawienia świadectwa badania organoleptycznego	Mediana danej cechy
Owocowy mocno dojrzały	ponad 6
Owocowy lekko niedojrzały	mniej niż 3
Owocowy średnio niedojrzały	od 3 do 6
Owocowy mocno niedojrzały	ponad 6
Lekko gorzki	mniej niż 3
Średnio gorzki	od 3 do 6
Mocno gorzki	ponad 6
Lekko ostry	mniej niż 3
Średnio ostry	od 3 do 6
Mocno ostry	ponad 6
Oliwa zrównoważona	Mediana goryczy i mediana ostrego smaku są co najwyżej o dwa punkty wyższe od mediany owocowego smaku/zapachu.
Oliwa łagodna	Mediana goryczy i mediana ostrego smaku są niższe lub równe 2.”

2) pkt 9.1.1 otrzymuje brzmienie:

„9.1.1. Degustatorzy podnoszą szklankę, nie zdejmując z niej szkła zegarkowego, i lekko ją przechylają; następnie w tej pozycji wykonują pełny obrót szklanki, tak aby wewnątrz szklanki było w jak największym stopniu zwilżone. Po zakończeniu tego etapu degustatorzy zdejmują szkło zegarkowe i wachają próbkę, wykonując powolne, głębokie oddechy w celu dokonania oceny oliwy. Wachanie oliwy nie powinno trwać dłużej niż 30 sekund. Jeżeli w tym czasie degustator nie wyciągnie żadnego wniosku, musi zrobić krótką przerwę zanim podejmie kolejną próbę.

Po zakończeniu badania zapachu degustatorzy oceniają wrażenie podpoliczkowe (ogólne retronosowe wrażenie zapachu, smaku i dotyku). Aby dokonać takiej oceny, degustatorzy biorą do ust. mały łyk oliwy o objętości około 3 ml. Niezwykle ważne jest rozprowadzenie oliwy na całej powierzchni jamy ustnej, od przedniej części ust. i języka, poprzez boczne obszary jamy ustnej, do tylnej części jamy oraz podniebienia i gardła, ponieważ wiadomo jest, że intensywność percepcji smaków i wrażeń dotykowych różni się w zależności od obszaru języka, podniebienia i gardła.

Należy podkreślić, że istotne jest bardzo powolne rozprowadzenie dostatecznej ilości oliwy na tylnej części języka w kierunku podniebienia i jednocześnie koncentrowanie się na kolejności, w jakiej pojawiają się wrażenia goryczy i ostrego smaku. Jeżeli degustator nie postąpi w taki sposób, w przypadku niektórych rodzajów oliwy oba te bodźce smakowe mogą umknąć jego uwadze lub ostry smak może zagłuszyć gorycz.

Krótkie, następujące po sobie oddechy i wciąganie powietrza ustami pozwala degustatorowi nie tylko na rozprowadzenie w pełni próbki w całej jamie ustnej, ale także na wyczucie lotnych substancji aromatycznych poprzez jamę gardłowo-nosową poprzez wymuszenie użycia tej części jamy ustnej.

N.B. Kiedy degustatorzy nie wyczuwają owocowego smaku w próbce a intensywność decydującej o zaklasyfikowaniu cechy negatywnej wynosi co najwyżej 3,5, wówczas kierownik zespołu degustatorów może podjąć decyzję, aby degustatorzy zbadali próbkę jeszcze raz w temperaturze otoczenia (COI/T.20/Doc. No 6/Rev. 1, wrzesień 2007 r., sekcja 3 – Ogólne wskazówki dotyczące urządzenia pomieszczenia, w którym odbywa się badanie), określając jednocześnie pojęcie »temperatura otoczenia« i jego kontekst. Kiedy próbka osiągnie temperaturę pomieszczenia, degustatorzy badają ją ponownie jedynie w celu sprawdzenia, czy wyczuwają w niej smak/zapach owocowy. Jeśli tak, powinni oznaczyć jego intensywność na skali.

Należy także uwzględnić wrażenie dotykowe związane z pikantnością. W tym celu zaleca się połączyć oliwy.”;

3) pkt 9.4 otrzymuje brzmienie:

„9.4. Klasyfikacja oliwy

Oliwa klasyfikowana jest zgodnie z wymienionymi poniżej kategoriami, w zależności od mediany wad i mediany charakteru owocowego. Medianę wad określa się jako medianę wady odebranej z największą intensywnością. Mediana wad i mediana charakteru owocowego przedstawiane są z dokładnością do jednego miejsca po przecinku.

Klasyfikacji oliwy dokonuje się poprzez porównanie wartości mediany wad i mediany charakteru owocowego z przedstawionymi poniżej przedziałami odniesienia. Ponieważ przy ustalaniu poziomów przedziałów uwzględniono błąd metody, uznaje się, iż poziomy te są ostateczne. Pakiety oprogramowania umożliwiają przedstawienie klasyfikacji w formie tabeli danych statystycznych lub w formie wykresu.

- Oliwa z oliwek najwyższej jakości z pierwszego tłoczenia: mediana wad jest równa 0, a mediana charakteru owocowego jest wyższa niż 0;
- Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia: mediana wad jest wyższa niż 0, ale nie przekracza 3,5, a mediana charakteru owocowego jest wyższa niż 0;
- Oliwa z oliwek typu lampante: mediana wad jest wyższa niż 3,5 lub mediana wad jest niższa lub równa 3,5, a mediana charakteru owocowego jest równa 0.

Uwaga 1: Jeżeli mediana cech dotyczących goryczy lub ostrego smaku jest wyższa niż 5,0, kierownik zespołu zaznacza to na świadectwie badania oliwy z oliwek.

W przypadku analiz przeprowadzonych w ramach kontroli zgodności przeprowadza się jeden test. W przypadku sprzeczności ocen należy zorganizować przeprowadzenie dwóch ocen w różnych sesjach. Wyniki ocen z obu sesji muszą być statystycznie jednorodne. (zob. pkt 9.5). Jeśli tak nie jest, próbkę należy zbadać ponownie na dwóch sesjach. Ostateczną wartość mediany cech decydujących o zaklasyfikowaniu oblicza się stosując średnią obu median.”;

4) dodaje się pkt 9.5 w brzmieniu:

„9.5. Kryteria przyjmowania i odrzucania podwójnych oznaczeń

Zdefiniowany poniżej błąd znormalizowany należy wykorzystywać w celu ustalenia, czy dwa wyniki wykonanej dwa razy analizy są statystycznie jednorodne lub dopuszczalne:

$$E_n = \frac{|Me_1 - Me_2|}{\sqrt{U_1^2 + U_2^2}}$$

Gdzie Me_1 i Me_2 to mediany otrzymane w wyniku dwóch analiz (odpowiednio pierwszej i drugiej) a U_1 i U_2 to niepewności rozszerzone uzyskane dla tych dwóch wartości, obliczone w sposób następujący, zgodnie z dodatkiem:

$$U_1 = c \times s^* \text{ and } s^* = \frac{(CV_r \times Me_1)}{100}$$

Dla niepewności rozszerzonej, $c = 1,96$; stąd

$$U_1 = 0,0196 \times CV_r \times Me_1$$

gdzie CV_r jest odpornym współczynnikiem zmienności.

Aby można było stwierdzić, że dwie otrzymane wartości nie różnią się pod względem statystycznym, E_n nie może być większe od 1,0.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1228**z dnia 27 lipca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2016 r..

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)			
Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie	
0702 00 00	MA	162,7	
	ZZ	162,7	
0707 00 05	TR	116,3	
	ZZ	116,3	
0709 93 10	TR	140,0	
	ZZ	140,0	
0805 50 10	AR	171,7	
	AU	158,0	
	CL	204,9	
	MA	157,0	
	TR	164,0	
	UY	138,1	
	ZA	182,0	
	ZZ	168,0	
	0806 10 10	BR	269,1
		EG	267,6
MA		244,9	
ZZ		260,5	
0808 10 80	AR	159,9	
	BR	106,8	
	CL	129,2	
	CN	74,5	
	NZ	142,7	
	US	157,1	
	ZA	97,9	
	ZZ	124,0	
	0808 30 90	AR	110,7
CL		132,7	
NZ		171,3	
TR		175,0	
ZA		107,5	
ZZ		139,4	
0809 10 00		TR	198,1
	ZZ	198,1	
0809 29 00	TR	259,3	
	US	535,2	
	ZA	271,2	
	ZZ	355,2	

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0809 30 10, 0809 30 90	TR	166,5
	ZZ	166,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1229**z dnia 27 lipca 2016 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 na podokres lipiec 2016 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1273/2011 ⁽²⁾ otworzono niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiono zarządzanie nimi według krajów pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem I do wymienionego rozporządzenia wykonawczego.
- (2) Lipiec jest trzecim podokresem dla kontyngentu określonego na podstawie art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 i drugim podokresem dla kontyngentów określonych na podstawie art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) wymienionego rozporządzenia wykonawczego.
- (3) Z powiadomień przesłanych zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 wynika, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4154 i 09.4166 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca 2016 r. na podstawie art. 4 ust. 1 wymienionego rozporządzenia wykonawczego dotyczą ilości większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do której złożono wniosek dotyczący danego kontyngentu, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (4) Z powiadomień tych wynika również, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4148 – 09.4149 – 09.4150 – 09.4152 i 09.4153 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca 2016 r. na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 dotyczą ilości mniejszej niż ilość dostępna.
- (5) Należy również ustalić – w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4130 – 09.4148 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 i 09.4166 – całkowite ilości dostępne w następnym podokresie zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011.
- (6) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz ryżu objętego kontyngentami o numerach porządkowych 09.4154 i 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca 2016 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, pomnożone przez współczynnik przydziału ustalony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi (Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

2. Całkowite ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentów w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4130 – 09.4148 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 i 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone w podokresie obowiązywania kontyngentu lipiec 2016 r. oraz ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu, na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011

- a) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, określony w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2016 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie wrzesień 2016 r. (w kg)
Stany Zjednoczone	09.4127	— ⁽¹⁾	18 693 108
Tajlandia	09.4128	— ⁽¹⁾	570 921
Australia	09.4129	— ⁽¹⁾	502 800
Inne pochodzenie	09.4130	— ⁽²⁾	0

⁽¹⁾ Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych: wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

⁽²⁾ Brak ilości dostępnych dla tego podokresu.

- b) Kontyngent na ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20, określony w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2016 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie październik 2016 r. (w kg)
Wszystkie kraje	09.4148	— ⁽¹⁾	578 000

⁽¹⁾ Brak współczynnika przydziału dla tego podokresu: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

- c) Kontyngent na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40 00, określony w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2016 r.
Tajlandia	09.4149	— ⁽¹⁾
Australia	09.4150	— ⁽²⁾
Gujana	09.4152	— ⁽²⁾
Stany Zjednoczone	09.4153	— ⁽¹⁾
Inne pochodzenie	09.4154	8,905159 %

⁽¹⁾ Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych: wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

⁽²⁾ Brak współczynnika przydziału dla tego podokresu: Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

- d) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, określony w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2016 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie wrzesień 2016 r. (w kg)
Tajlandia	09.4112	— ⁽¹⁾	7 410
Stany Zjednoczone	09.4116	— ⁽¹⁾	0

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2016 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie wrzesień 2016 r. (w kg)
Indie	09.4117	— ⁽¹⁾	23 603
Pakistan	09.4118	— ⁽¹⁾	7 334
Inne pochodzenie	09.4119	— ⁽¹⁾	5 239
Wszystkie kraje	09.4166	0,597830 %	0

⁽¹⁾ Brak ilości dostępnych dla tego podokresu.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2016/1230

z dnia 12 lipca 2016 r.

stwierdzająca, że Portugalia nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 8,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 126 Traktatu państwa członkowskie unikają nadmiernego deficytu budżetowego.
- (2) Pakt stabilności i wzrostu opiera się na dążeniu do zapewnienia dobrego stanu finansów państwa jako środka służącego umocnieniu warunków stabilności cen oraz silnego, trwałego wzrostu gospodarczego, sprzyjającego tworzeniu nowych miejsc pracy. Pakt stabilności i wzrostu obejmuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 ⁽¹⁾, przyjęte w celu zapewnienia szybkiej korekty nadmiernych deficytów sektora instytucji rządowych i samorządowych.
- (3) W dniu 2 grudnia 2009 r. Rada, działając na zalecenie Komisji, przyjęła zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu decyzję, w której stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu w Portugalii, oraz wydała, zgodnie z art. 126 ust. 7 Traktatu i art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾, zalecenie skorygowania nadmiernego deficytu najpóźniej do 2013 r. Po tym jak władze Portugalii zwróciły się z wnioskiem o udzielenie pomocy finansowej przez Unię, państwa członkowskie, których walutą jest euro, oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), Rada przyznała Portugalii pomoc finansową Unii ⁽³⁾. Protokół ustaleń dotyczący szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej („protokół ustaleń”) między Komisją a władzami Portugalii został podpisany w dniu 17 maja 2011 r. Od tego czasu Rada wydała na podstawie art. 126 ust. 7 Traktatu dwa zalecenia skierowane do Portugalii (w dniu 9 października 2012 r. i 21 czerwca 2013 r.) – przedłużając termin korekty nadmiernego deficytu odpowiednio do 2014 r. i 2015 r. W obu tych zaleceniach Rada uznała, że Portugalia podjęła skuteczne działania, lecz wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze, niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych.
- (4) W szczególności, w celu obniżenia do 2015 r. w wiarygodny i trwały sposób nominalnego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do poziomu poniżej wartości referencyjnej wynoszącej 3 % PKB, Portugalii zalecono: a) sprowadzenie deficytu nominalnego do wartości wynoszących odpowiednio 5,5 % PKB w 2013 r., 4,0 % PKB w 2014 r. i 2,5 % PKB w 2015 r., co odpowiada poprawie salda strukturalnego na poziomie 0,6 % PKB w 2013 r., 1,4 % PKB w 2014 r. i 0,5 % PKB w 2015 r., w oparciu o sporządzoną przez służby Komisji w maju 2013 r. aktualizację prognozy ekonomicznej dla Portugalii; b) wprowadzenie środków w wysokości 3,5 % PKB w celu ograniczenia deficytu w 2013 r. do poziomu 5,5 % PKB, obejmujących środki określone w ustawie budżetowej na 2013 r., a także dodatkowe środki zawarte w budżecie uzupełniającym, to jest obniżenie wynagrodzeń, zwiększenie wydajności administracji publicznej, ograniczenie spożycia publicznego i poprawienie wykorzystywania funduszy unijnych; c) w oparciu o przegląd wydatków publicznych, przyjęcie trwałych środków konsolidacyjnych o wartości co najmniej 2,0 % PKB w celu osiągnięcia w 2014 r. deficytu nominalnego w wysokości 4,0 % oraz zmierzanie w kierunku racjonalizacji i modernizacji administracji publicznej, z uwzględnieniem wyeliminowania niepotrzebnych stanowisk we wszystkich dziedzinach i podmiotach sektora publicznego, poprawy stabilności systemu emerytalnego i osiągnięcia docelowych oszczędności kosztów w poszczególnych ministerstwach; d) przyjęcie koniecznych trwałych środków

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽²⁾ Wszystkie dokumenty związane z procedurą nadmiernego deficytu dotyczącą Portugalii dostępne są na następującej stronie internetowej: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/deficit/countries/portugal_en.htm.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2011/344/UE z dnia 17 maja 2011 r. w sprawie przyznania Portugalii pomocy finansowej Unii (Dz.U. L 159 z 17.6.2011, s. 88).

konsolidacyjnych, aby osiągnąć do 2015 r. docelowy deficyt w wysokości 2,5 % PKB. Ponadto Portugalii zalecono utrzymanie tempa reform zarządzania finansami publicznymi poprzez zmianę ramowej ustawy budżetowej do końca 2013 r. w celu dalszego wzmocnienia procedur budżetowych i zasad zarządzania budżetem, odpowiedzialności za budżet oraz jego przejrzystości i uproszczenia oraz dalsze ograniczanie zobowiązań warunkowych generowanych przez przedsiębiorstwa państwowe i partnerstwa publiczno-prywatne.

- (5) W sporządzonej przez służby Komisji w maju 2013 r. aktualizacji prognozy ekonomicznej dla Portugalii, stanowiącej podstawę zalecenia Rady z dnia 21 czerwca 2013 r., przyjęto, że gospodarka Portugalii skurczy się o 2,3 % w 2013 r., a następnie wzrośnie o 0,6 % i 1,5 % odpowiednio w dwóch kolejnych latach. Zgodnie z prognozą stopa wzrostu nominalnego PKB miała wynieść – 0,6 % i 1,8 % odpowiednio w 2013 r. i 2014 r. oraz 2,7 % w kolejnym roku.
- (6) W swoim zaleceniu z dnia 21 czerwca 2013 r. Rada wyznaczyła dzień 1 października 2013 r. jako termin, przed upływem którego konieczne jest podjęcie skutecznych działań zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1467/97. Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 472/2013 Portugalia była zwolniona z obowiązku przedkładania odrębnych sprawozdań w ramach procedury nadmiernego deficytu i przedkładała sprawozdania w ramach programu dostosowań makroekonomicznych, którym była objęta.
- (7) W późniejszych ocenach podkreślano ryzyko niewykonania zalecenia Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. W lipcu 2015 r. Rada stwierdziła, na podstawie dokonanej przez siebie oceny programu stabilności z 2015 r. (pierwszego programu przygotowanego po zakończeniu programu dostosowań makroekonomicznych), że istnieje ryzyko niespełnienia przez Portugalię postanowień paktu stabilności i wzrostu. Podobnie Komisja w swojej opinii dotyczącej projektu budżetu Portugalii na 2015 r. uznała, że istnieje ryzyko niespełnienia przez Portugalię postanowień paktu stabilności i wzrostu. Komisja uwypukliła w szczególności ryzyko niedotrzymania terminu korekty nadmiernego deficytu do 2015 r. Ponadto Komisja zwróciła również uwagę na niedostateczny w porównaniu z zaleceniem wysiłek strukturalny, wskazując na konieczność podjęcia w 2015 r. dodatkowych działań konsolidacyjnych o charakterze strukturalnym, umacniających wiarygodną i trwałą korektę nadmiernego deficytu.
- (8) Nowa ocena działań podjętych przez Portugalię w celu korekty nadmiernego deficytu do roku 2015 w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. prowadzi do następujących wniosków:
 - Zgodnie ze zgłoszeniem dotyczącym deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2015 r. i jego weryfikacją przez Komisję (Eurostat) deficyt w 2015 r. wyniósł ostatecznie 4,4 % PKB, czyli powyżej określonej w Traktacie wartości referencyjnej wynoszącej 3,0 % PKB. Odchylenie względem wartości referencyjnej było w dużej mierze wynikiem zastosowania środka wsparcia branży finansowej w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Banif (Banco Internacional do Funchal, SA) pod koniec 2015 r., co miało negatywny wpływ na deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości 1,4 % PKB. Nawet jeśli uwzględnić dodatkowo pozycje dochodów o charakterze jednorazowym, deficyt po korekcie o środki jednorazowe w dalszym ciągu przekraczałaby wartość referencyjną określoną w Traktacie.
 - Łączną poprawę salda strukturalnego w latach 2013–2015 szacuje się na 1,1 % PKB, a więc znacznie mniej niż 2,5 % PKB zalecane przez Radę. Po korekcie o skutki aktualizacji wartości wzrostu produktu potencjalnego oraz nadzwyczajnych przychodów lub niedoborów przychodów w porównaniu ze scenariuszem odniesienia stanowiącym podstawę zalecenia łączna poprawa zmniejsza się znacznie, do – 0,1 % PKB.
 - Wartość środków wdrożonych do czerwca 2014 r. była zgodna z wartościami docelowymi określonymi w ramach programu dostosowań makroekonomicznych. Później wartość trwałych środków konsolidacyjnych stanowiących podstawę osiągnięcia celów budżetowych na 2014 r. została stopniowo i znacznie zmniejszona z 2,3 % PKB zakładanych w momencie uchwalenia budżetu na 2014 r. do około 1,5 % PKB w prognozach stanowiących podstawę budżetu na 2015 r. Tym samym wartość zastosowanych środków jest wyraźnie niższa niż zalecane wdrożenie w 2014 r. dodatkowych środków o wartości co najmniej 2,0 % PKB. W odniesieniu do 2015 r. wartość trwałych środków konsolidacyjnych została w budżecie na tenże rok jeszcze bardziej zmniejszona, do około 0,6 % PKB, a docelowa wartość nominalna została ustalona na poziomie 2,7 % PKB. Planowane działania konsolidacyjne o charakterze strukturalnym były więc niewystarczające do osiągnięcia zalecanego na 2015 r. deficytu docelowego w wysokości 2,5 % PKB. Faktyczny deficyt w 2015 r. jest dowodem na to, że zaplanowane środki były niewystarczające.
 - Od czerwca 2014 r. ograniczenie deficytu nominalnego było zasadniczo wynikiem ożywienia gospodarki i zmniejszonych wydatków z tytułu odsetek w okresie obowiązywania niskich stóp procentowych. Nadzwyczajne przychody nie były wykorzystywane w celu przyspieszenia tempa redukcji deficytu, a wolumen strukturalnych działań konsolidacyjnych był niewystarczający do osiągnięcia wartości docelowych.
 - Od czasu wydania zalecenia Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych utrzymywał się, według prognozy Komisji z wiosny 2016 r., zasadniczo na stabilnym poziomie i wynosił 129,2 % PKB na koniec 2013 r., 130,2 % PKB w 2014 r. i 129,0 % PKB w 2015 r.

- W zakresie reform budżetowych o charakterze strukturalnym w większości obszarów osiągnięto postęp, aczkolwiek w różnym tempie. Znowelizowano ramową ustawę budżetową i wzmocniono jej przepisy; wejdzie ona w życie we wrześniu 2018 r. Podjęto znaczne wysiłki na rzecz ograniczenia uchylania się od opodatkowania i oszustw podatkowych oraz w celu zreformowania administracji skarbowej. Długoterminowa stabilność systemu emerytalnego uległa w ostatnich latach poprawie, ale w perspektywie krótko- i średniookresowej wyzwania pozostały takie same. Reformy systemu opieki zdrowotnej mające na celu zapewnienie stabilności krajowej służby zdrowia wdrażane są w odpowiednim tempie. W ostatnich latach wdrożono reformy administracji publicznej służące usprawnieniu zarządzania finansami publicznymi, a także reformy w zakresie partnerstw publiczno-prywatnych i przedsiębiorstw państwowych, głównie w trakcie realizacji programu dostosowań makroekonomicznych.
- (9) Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że działania podjęte przez Portugalię w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r. nie są wystarczające. Portugalia nie zlikwidowała nadmiernego deficytu do 2015 r. Wysiłek fiskalny był znacznie mniejszy od zalecanego przez Radę,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Portugalia nie podjęła skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 21 czerwca 2013 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
P. KAŽIMÍR
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2016/1231**z dnia 18 lipca 2016 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach wspólnego komitetu ustanowionego na mocy Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w odniesieniu do wniosku Gruzji o przystąpienie do tej Konwencji jako Umawiająca się Strona**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Regionalna konwencja w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ (zwana dalej „Konwencją”) weszła w życie w dniu 1 grudnia 2012 r.
- (2) Art. 5 ust. 1 Konwencji stanowi, że strona trzecia może zostać Umawiającą się Stroną Konwencji, pod warunkiem że państwo lub terytorium kandydujące obowiązuje umowa o wolnym handlu, która przewiduje preferencyjne reguły pochodzenia, z co najmniej jedną z Umawiających się Stron.
- (3) Gruzja złożyła pisemny wniosek o przystąpienie do Konwencji u depozytariusza Konwencji w dniu 23 września 2015 r.
- (4) Gruzję obowiązuje umowa o wolnym handlu z dwiema Umawiającymi się Stronami Konwencji, tj. z Unią i z Republiką Turcji, a tym samym spełnia ona warunek określony w art. 5 ust. 1 Konwencji dotyczący przystąpienia do Konwencji jako Umawiająca się Strona.
- (5) Art. 4 ust. 3 lit. b) Konwencji stanowi, że zaproszenia dotyczące przystąpienia stron trzecich do Konwencji przyjmuje w drodze decyzji wspólny komitet ustanowiony na mocy Konwencji (zwany dalej „wspólnym komitetem”).
- (6) Stanowisko Unii w ramach wspólnego komitetu powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach wspólnego komitetu ustanowionego na mocy Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia w odniesieniu do wniosku Gruzji o przystąpienie do tej Konwencji jako Umawiająca się Strona, oparte jest na projekcie decyzji wspólnego komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Przedstawiciele Unii we wspólnym komitecie mogą, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji, uzgodnić niewielkie techniczne zmiany w projekcie decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
G. MATEČNÁ
Przewodniczący

PROJEKT

**DECYZJA NR ... WSPÓLNEGO KOMITETU REGIONALNEJ KONWENCJI W SPRAWIE
PANEUROŚRÓDZIEMNOMORSKICH PREFERENCYJNYCH REGUŁ POCHODZENIA****z dnia ...****w sprawie wniosku Gruzji o przystąpienie do Regionalnej konwencji w sprawie
paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia jako Umawiająca się Strona**

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Regionalną konwencję w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 5 ust. 1 Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (zwanej dalej „Konwencją”) stanowi, że strona trzecia może zostać Umawiającą się Stroną Konwencji, pod warunkiem że państwo lub terytorium kandydujące obowiązuje umowa o wolnym handlu, która przewiduje preferencyjne reguły pochodzenia, z co najmniej jedną z Umawiających się Stron.
- (2) Gruzja złożyła pisemny wniosek o przystąpienie do Konwencji u depozytariusza Konwencji w dniu 23 września 2015 r.
- (3) Gruzję obowiązuje umowa o wolnym handlu z dwiema Umawiającymi się Stronami Konwencji, tj. z Unią Europejską i z Republiką Turcji, a tym samym spełnia ona warunek określony w art. 5 ust. 1 Konwencji dotyczący przystąpienia do Konwencji jako Umawiająca się Strona.
- (4) Art. 4 ust. 3 lit. b) Konwencji stanowi, że zaproszenia dotyczące przystąpienia stron trzecich do Konwencji przyjmuje w drodze decyzji wspólny komitet,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Gruzja zostaje zaproszona do przystąpienia do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu wspólnego komitetu
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

DECYZJA RADY (UE) 2016/1232**z dnia 18 lipca 2016 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem*, z drugiej strony, w odniesieniu do decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 37, w związku z art. 31 ust. 1,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 126 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem*, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwanego dalej „układem”) ustanowiono Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia.
- (2) Art. 127 ust. 2 układu stanowi, że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.
- (3) Art. 129 ust. 1 układu przewiduje, że Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia wspiera Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia (zwany dalej „komitetem”).
- (4) Art. 129 ust. 2 i 3 układu stanowi, że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia określa w swoim regulaminie wewnętrznym zadania komitetu oraz przewiduje, że może ona przekazać komitetowi każde ze swoich uprawnień.
- (5) Art. 131 układu stanowi, że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może podjąć decyzję o powołaniu innych specjalnych komitetów lub organów, które mogą pomagać jej w wykonywaniu zadań. Przewiduje on także, że w swoim regulaminie wewnętrznym Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia określa skład i zadania takich komitetów i organów oraz sposób ich funkcjonowania.
- (6) Ważne jest prowadzenie regularnych i formalnych konsultacji z państwami członkowskimi oraz uwzględnianie ich opinii. W związku z tym do udziału w delegacji Unii Europejskiej na wszystkie posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia należy zapraszać państwa członkowskie.
- (7) Komisja i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanym dalej „Wysokim Przedstawicielem”) będą ściśle i na bieżąco monitorować starania Kosowa na rzecz normalizacji stosunków z Serbią oraz w odpowiednich terminach, co najmniej dwa razy w roku, przedkładać sprawozdania dotyczące tej kwestii.
- (8) Art. 140 akapit czwarty układu stanowi, że Unia może podjąć środki, jakie uzna za stosowne, w tym zawiesić całość lub część układu ze skutkiem natychmiastowym, w przypadku naruszenia przez Kosowo zasad określonych w art. 5 i 13 układu. Wszelkie zalecenia lub decyzje Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, jak również sprawozdania, jakie mają być przedstawione przez Komisję i Wysokiego Przedstawiciela, dotyczące starań Kosowa na rzecz normalizacji stosunków z Serbią, powinny być brane pod uwagę w przypadku wszelkich ewentualnych propozycji Komisji dotyczących zawieszenia układu na podstawie art. 140 akapit czwarty układu.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 71 z 16.3.2016, s. 3.

- (9) Żaden z terminów, sformułowań lub definicji użytych w niniejszej decyzji i załącznikach do niej, lub w decyzjach i zaleceniach oraz innych dokumentach, w tym protokołach, które ma przyjąć Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia, nie stanowi uznania Kosowa przez poszczególne państwa członkowskie w takim charakterze, w przypadku gdy nie dokonały one tego uznania.
- (10) Wewnętrzne procedury państw członkowskich mogą mieć zastosowanie do otrzymywania dokumentów wydanych przez organy Kosowa na podstawie układu.
- (11) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w odniesieniu do decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego.
- (12) Stanowisko Unii w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia powinno być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia ustanowionej na mocy art. 126 układu, oparte jest na projekcie decyzji Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia dołączonym do niniejszej decyzji.

Zmiany techniczne do tego projektu decyzji mogą zostać przyjęte bez kolejnej decyzji Rady.

Artykuł 2

Państwa członkowskie są zapraszane do udziału w delegacji Unii Europejskiej na wszystkich posiedzeniach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia. Otrzymują one również wszystkie dokumenty przedkładane Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia lub przez nią wydawane. Państwa członkowskie przekazują w tym celu niezbędne informacje Wysokiemu Przedstawicielowi Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, zgodnie z jego zakresem obowiązków na mocy Traktatów oraz z jego funkcją przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
G. MATEČNÁ
Przewodniczący

DECYZJA RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE–KOSOWO * NR 1/2016

z dnia

w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego

RADA STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony (zwany dalej „układem”), w szczególności jego art. 126, 127, 129 i 131,

a także mając na uwadze, że układ wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2016 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1***Przewodnictwo**

Strony przewodniczą Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia na przemian przez okres 12 miesięcy każda. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, a kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

*Artykuł 2***Posiedzenia**

Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia zbiera się raz w roku zgodnie z ustaloną praktyką dla Rad Stabilizacji i Stowarzyszenia, co dotyczy również szczebla i miejsca posiedzeń. Na wniosek jednej ze Stron, jeżeli Strony tak postanowią, zwoływane mogą być sesje nadzwyczajne Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia. Posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są zwoływane wspólnie przez sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w porozumieniu z przewodniczącym.

*Artykuł 3***Delegacje**

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący jest informowany o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron. W posiedzeniach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia uczestniczy w charakterze obserwatora przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), w przypadku gdy w porządku obrad znajdują się sprawy dotyczące EBI. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może również zaprosić inne osoby do uczestniczenia w jej posiedzeniach w celu przedstawienia informacji dotyczących określonych kwestii.

*Artykuł 4***Sekretariat**

Funkcje sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia sprawują wspólnie urzędnik Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej i urzędnik przedstawicielstwa Kosowa w Belgii.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Artykuł 5

Korespondencja

Korespondencję kierowaną do Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia wysyła się do przewodniczącego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia na adres Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej.

Obaj sekretarze zapewniają przekazywanie korespondencji przewodniczącemu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz, w stosownych przypadkach, udostępnianie jej innym członkom Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia. Udostępniana korespondencja jest wysyłana do Sekretariatu Generalnego Komisji, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych i do przedstawicielstwa Kosowa w Belgii.

Informacje od przewodniczącego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są wysyłane do adresatów przez obu sekretarzy oraz udostępniane, w stosownych przypadkach, innym członkom Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, o czym mowa w akapicie drugim.

Artykuł 6

Jawność

Posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są niejawne, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 7

Porządki obrad

1. Przewodniczący sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Jest on przekazywany przez sekretarzy Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia adresatom, o których mowa w art. 5, nie później niż 15 dni przed rozpoczęciem posiedzenia. Wstępny porządek obrad zawiera punkty, w odniesieniu do których przewodniczący otrzymał wniosek o ich włączenie do porządku obrad nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, jednak punkty te wpisuje się do wstępnego porządku obrad, pod warunkiem że dokumentacja towarzysząca została przekazana sekretarzom nie później niż w dniu wysłania porządku obrad. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Punkty inne niż punkty już zawarte we wstępnym porządku obrad mogą zostać w nim umieszczone, jeżeli obie Strony tak postanowią.

2. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy określone w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów danego przypadku.

Artykuł 8

Protokół

Obydwaj sekretarze sporządzają projekty protokołów każdego posiedzenia. Protokół zasadniczo obejmuje, w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:

- dokumentację przedłożoną Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia,
- oświadczenia, których zaprotokołowania zażądał członek Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia,
- podjęte decyzje i sformułowane zalecenia, uzgodnione oświadczenia i przyjęte wnioski.

Projekt protokołu jest przedkładany do zatwierdzenia Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia. Po zatwierdzeniu protokołu jest podpisywany przez przewodniczącego i obu sekretarzy. Protokół jest składany w archiwach Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, który będzie działał w charakterze depozytariusza dokumentów Stowarzyszenia. Uwierzytelniony odpis jest przekazywany każdemu z adresatów, o których mowa w art. 5.

Artykuł 9

Decyzje i zalecenia

1. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia podejmuje decyzje i formułuje zalecenia za wspólnym porozumieniem Stron, bez uszczerbku dla art. 2 i 5 układu. Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może podejmować decyzje i formułować zalecenia w drodze procedury pisemnej, jeżeli obie Strony tak postanowią.
2. Decyzje i zalecenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, w rozumieniu art. 128 układu, noszą odpowiednio nazwę „decyzje” i „zalecenia”, po czym następuje ich numer porządkowy, data ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Decyzje i zalecenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są podpisywane przez przewodniczącego i uwierzytelniane przez obu sekretarzy. Decyzje i zalecenia są przekazywane każdemu z adresatów, o których mowa w art. 5. Każda ze Stron może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w swojej odpowiedniej publikacji urzędowej.

Artykuł 10

Języki

Językami urzędowymi Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia są języki autentyczne układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Podstawę obrad Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia stanowi dokumentacja sporządzona w tych językach, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 11

Wydatki

Unia Europejska i Kosowo oddzielnie pokrywają wydatki, które ponoszą z tytułu uczestnictwa w posiedzeniach Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, zarówno wydatki na personel, koszty podróży i utrzymania, jak i wydatki na usługi telekomunikacyjne i pocztowe. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń, tłumaczeniem pisemnym oraz powielaniem dokumentów, a także inne wydatki związane z organizacją posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 12

Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia

1. Niniejszym ustanawia się Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia (zwany dalej „komitetem”) w celu wspierania Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia w wykonywaniu jej zadań. Komitet składa się z przedstawicieli Unii Europejskiej, z jednej strony, oraz przedstawicieli Kosowa, z drugiej strony, zazwyczaj na szczeblu wyższych rangą urzędników państwowych.
2. Komitet przygotowuje posiedzenia i obrady Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, w stosownych przypadkach wprowadza w życie decyzje Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz ogólnie zapewnia ciągłość powiązań stowarzyszeniowych oraz właściwe funkcjonowanie układu. Komitet rozpatruje wszelkie sprawy powierzone mu przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia, jak również każdą inną sprawę, która może powstać podczas bieżącego wykonywania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu. Przedkłada wnioski lub projekty decyzji/zaleceń do przyjęcia przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia.

3. W przypadku gdy układ odnosi się do obowiązku lub możliwości konsultacji, taka konsultacja może zostać przeprowadzona w ramach komitetu. Konsultacja może być kontynuowana na forum Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, jeżeli obie Strony tak postanowią.
4. Regulamin wewnętrzny Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia jest załączony do niniejszej decyzji.

Sporządzono w

W imieniu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

do

DECYZJI RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-KOSOWO * NR 1/2016

z dnia ...

Regulamin wewnętrzny Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia

Artykuł 1

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Komitetowi Stabilizacji i Stowarzyszenia (zwanemu dalej „komitetem”) na przemian przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia, a kończy w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 2

Posiedzenia

Komitet zbiera się, gdy wymagają tego okoliczności, za porozumieniem obu Stron. Każde posiedzenie komitetu odbywa się w terminie i w miejscu uzgodnionym przez Strony. Posiedzenia komitetu zwoływane są przez przewodniczącego.

Artykuł 3

Delegacje

Przed każdym posiedzeniem przewodniczący jest informowany o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron.

Artykuł 4

Sekretariat

Funkcje sekretarza komitetu sprawują wspólnie urzędnik Komisji Europejskiej i urzędnik z Kosowa. Wszystkie informacje dostarczane przewodniczącemu komitetu oraz od niego wychodzące, przewidziane w niniejszej decyzji, przekazywane są sekretarzom komitetu oraz sekretarzom komitetu i przewodniczącemu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Artykuł 5

Jawność

Posiedzenia komitetu są niejawne, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 6

Porządek obrad

1. Przewodniczący sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia. Sekretarze komitetu przekazują go adresatom, o których mowa w art. 4, nie później niż 30 dni przed terminem rozpoczęciem posiedzenia. Wstępny porządek obrad zawiera punkty, w odniesieniu do których przewodniczący otrzymał wniosek o ich włączenie do porządku obrad nie później niż 35 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia, chociaż punktów tych nie wpisuje się do wstępnego porządku obrad, chyba że dokumentacja towarzysząca została przekazana sekretarzom nie później niż w dniu przesłania porządku obrad. Komitet może zaprosić ekspertów do uczestniczenia w jego posiedzeniach w celu przedstawienia informacji dotyczących określonych tematów. Porządek obrad jest przyjmowany przez komitet na początku każdego posiedzenia. Punkty inne niż punkty już zawarte we wstępnym porządku obrad mogą zostać w nim umieszczone, jeżeli obie Strony tak postanowią.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

2. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy określone w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów danego przypadku.

Artykuł 7

Protokół

Dla każdego posiedzenia sporządzany jest protokół oparty na dokonany przez przewodniczącego podsumowaniu wniosków, które sformułował komitet. Po zatwierdzeniu przez komitet protokół jest podpisywany przez przewodniczącego i sekretarzy, a następnie włączany do akt przez każdą ze Stron. Odpis protokołu jest przekazywany każdemu z adresatów, o których mowa w art. 4.

Artykuł 8

Decyzje i zalecenia

W szczególnych przypadkach, w których komitet jest upoważniony przez Radę Stabilizacji i Stowarzyszenia zgodnie z art. 128 układu do podejmowania decyzji lub formułowania zaleceń, akty te są sporządzane zgodnie z art. 9 regulaminu wewnętrznego Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Artykuł 9

Wydatki

Unia Europejska i Kosowo oddzielnie pokrywają wydatki, które ponoszą ze względu na uczestnictwo w posiedzeniach komitetu, w odniesieniu do zarówno do pracowników, wydatków na podróże i diety, jak i wydatków na usługi telekomunikacyjne i pocztowe. Wydatki związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń, tłumaczeniem pisemnym oraz powielaniem dokumentów, a także inne wydatki związane z organizacją posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 10

Podkomitety i grupy specjalne

Komitet może powołać podkomitety i grupy specjalne działające z jego upoważnienia. Składają one komitetowi sprawozdania po każdym ze swoich posiedzeń. Komitet może podjąć decyzję o likwidacji wszelkich istniejących podkomitetów lub grup, ustanowieniu lub zmienieniu ich zakresu uprawnień lub powołaniu dalszych podkomitetów lub grup wspierających go w wykonywaniu jego zadań. Wymienione podkomitety i grupy nie mają żadnych uprawnień decyzyjnych.

ZAŁĄCZNIK

PROJEKT

DECYZJA KOMITETU STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-KOSOWO * NR 1/2016

z dnia

w sprawie powołania podkomitetów i grup specjalnych

KOMITET STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem*, z drugiej strony, w szczególności jego art. 130,

uwzględniając swój regulamin wewnętrzny, w szczególności jego art. 10,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym powołuje się podkomitety i grupy specjalne wymienione w załączniku I. Zakres ich uprawnień jest określony w załączniku II.

Sporządzono w dnia [dzień, miesiąc] 2016 r.

*W imieniu Komitetu Stabilizacji
i Stowarzyszenia
Przewodniczący*

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

ZAŁĄCZNIK I

Struktura podkomitetu multidyscyplinarnego

Tytuł	Zagadnienia	Artykuł układu
1. Handel, przemysł, cła i opodatkowanie	Swobodny przepływ towarów	Art. 20
	Produkty przemysłowe	Art. 21–25
	Sprawy handlowe	Art. 36–49
	Normalizacja, metrologia, akredytacja, certyfikacja, ocena zgodności i nadzór rynku	Art. 80
	Współpraca przemysłowa	Art. 99
	Małe i średnie przedsiębiorstwa	Art. 100
	Turystyka	Art. 101
	Cła	Art. 104
	Opodatkowanie	Art. 105
	Reguły pochodzenia	Protokół III
	Wspólna pomoc administracyjna w sprawach celnych	Protokół IV
2. Rolnictwo i rybołówstwo	Produkty rolne	Art. 26, 28, 29, 33, 34 i 37
	Produkty rybołówstwa	Art. 31 i 32, załączniki IV i V
	Przetworzone produkty rolne	Art. 27 i protokół I
	Wino	Art. 30 i protokół II
	Ochrona oznaczeń geograficznych produktów rolnych i produktów rybołówstwa oraz środków spożywczych innych niż wino i napoje spirytusowe	Art. 35
	Rolnictwo i sektor rolno-przemysłowy, kwestie weterynaryjne i fitosanitarne	Art. 102
	Współpraca w zakresie rybołówstwa	Art. 103
3. Rynek wewnętrzny i konkurencja	Prawo przedsiębiorczości	Art. 50–54
	Świadczenie usług	Art. 55–60

Tytuł	Zagadnienia	Artykuł układu
	Inne kwestie związane z tytułem V układu	Art. 61–73
	Zbliżanie ustawodawstwa i egzekwowanie prawa	Art. 74
	Konkurencja	Art. 75–76
	Własność intelektualna, przemysłowa i handlowa	Art. 77–78
	Zamówienia publiczne	Art. 79
	Bankowość, usługi ubezpieczeniowe i inne usługi finansowe	Art. 96
	Ochrona konsumentów	Art. 81
4. Sprawy gospodarczo-finansowe i statystyka	Płatności bieżące i przepływ kapitału	Art. 64–66
	Polityka gospodarcza	Art. 94
	Współpraca w dziedzinie statystyki	Art. 95
	Promowanie i ochrona inwestycji	Art. 98
	Współpraca finansowa	Art. 121–125
5. Sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo	Wzmocnienie instytucji i praworządność	Art. 83
	Prawa podstawowe, w tym niedyskryminacja i ochrona danych	Art. 3, 4i 84
	Współpraca sądowa w sprawach cywilnych i karnych	Art. 83
	Wizy, kontrole graniczne, azyl i migracja	Art. 85–86
	Zapobieganie i kontrola nielegalnej imigracji; readmisja	Art. 87–88
	Pranie pieniędzy	Art. 89
	Narkotyki	Art. 90
	Zwalczanie terroryzmu	Art. 92
	Zwalczanie przestępczości zorganizowanej i innej nielegalnej działalności	Art. 91

Tytuł	Zagadnienia	Artykuł układu
6. Innowacje, społeczeństwo informacyjne i polityka społeczna		
	Warunki pracy i równość szans	Art. 82
	Współpraca społeczna	Art. 106
	Kształcenie i szkolenie	Art. 107
	Współpraca kulturalna	Art. 108
	Współpraca w sektorze audiowizualnym	Art. 109
	Społeczeństwo informacyjne	Art. 110
	Sieci i usługi łączności elektronicznej	Art. 111
	Informacja i komunikacja	Art. 112
	Badania i rozwój technologiczny	Art. 118
7. Transport, energia, środowisko naturalne i rozwój regionalny	Transport	Art. 113
	Energia	Art. 114
	Środowisko	Art. 115
	Zmiana klimatu	Art. 116
	Ochrona ludności	Art. 117
	Rozwój regionalny i lokalny	Art. 119

Struktura grup specjalnych

Tytuł	Zagadnienia	Artykuł układu
Grupa specjalna ds. reformy administracji publicznej	Reforma administracji publicznej	Art. 120
Grupa specjalna ds. normalizacji ⁽¹⁾	Widoczna i trwała poprawa stosunków Kosowa z Serbią oraz faktyczna współpraca z misją UE w dziedzinie WPBiO w okresie jej istnienia	Art. 5

⁽¹⁾ Ta grupa specjalna nie zastępuje dialogu między Prisztiną a Belgradem prowadzonego pod auspicjami Wysokiego Przedstawiciela

ZAŁĄCZNIK II

Zakres uprawnień podkomitetów i grup specjalnych* UE-Kosowo**Skład i przewodniczący**

W skład podkomitetów oraz grup specjalnych ds. reformy administracji publicznej i ds. normalizacji wchodzi przedstawiciele Komisji Europejskiej, Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych – w przypadku grupy specjalnej ds. normalizacji – oraz przedstawiciele Kosowa. Przewodniczą im na przemian obie Strony. Państwa członkowskie będą informowane o posiedzeniach podkomitetów i grup specjalnych ds. reformy administracji publicznej i ds. normalizacji oraz zapraszane na nie.

Sekretariat

Funkcje sekretarzy każdego z podkomitetów i grup specjalnych sprawują wspólnie urzędnik Komisji Europejskiej lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych – w przypadku grupy specjalnej ds. normalizacji – oraz urzędnik z Kosowa.

Wszelkie informacje dotyczące podkomitetów i grup specjalnych są przekazywane sekretarzom właściwego podkomitetu oraz grup specjalnych.

Posiedzenia

Posiedzenia podkomitetów oraz grup specjalnych zwołuje się, gdy wymagają tego okoliczności, za porozumieniem obu Stron. Każde posiedzenie podkomitetu lub grupy specjalnej odbywa się w terminie i miejscu uzgodnionym przez obie Strony.

Jeżeli obie Strony wyrażą na to zgodę, podkomitety oraz grupy specjalne mogą zapraszać na swoje posiedzenia ekspertów w celu przedstawienia określonych informacji.

Porządek obrad i dokumentacja towarzysząca

Przewodniczący i sekretarze sporządzają wstępny porządek obrad każdego posiedzenia nie później niż 30 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia.

Wstępny porządek obrad zawiera punkty, w odniesieniu do których sekretarze otrzymali wnioski o ich włączenie do porządku obrad nie później niż 35 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia.

Po uzgodnieniu wstępnego porządku obrad każdego posiedzenia i nie później niż 10 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia sekretarz ze strony Kosowa przekazuje sekretarzowi ze strony Komisji Europejskiej lub Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych – w przypadku grupy specjalnej ds. normalizacji – niezbędną pisemną dokumentację dotyczącą punktów włączonych do wstępnego porządku obrad.

Jeżeli przekroczony zostanie termin, o którym mowa w akapicie trzecim, posiedzenie jest automatycznie odwoływane bez dodatkowego zawiadomienia stron.

Kwestie omawiane podczas posiedzeń

Podkomitety omawiają kwestie związane z układem, wymienione w strukturze podkomitetu multidyscyplinarnego. Postępy związane ze zbliżaniem, wdrażaniem i egzekwowaniem prawodawstwa ocenia się oddzielnie dla każdego tematu. Podkomitety badają wszelkie problemy, jakie mogą wystąpić w podlegających im obszarach oraz przedstawiają propozycje ewentualnych działań.

Podkomitety służą także jako fora do dokładniejszego wyjaśniania unijnego dorobku prawnego i dokonywania przeglądów postępów poczynionych przez Kosowo w dostosowywaniu jego prawa do tego dorobku, zgodnie ze zobowiązaniami przyjętymi na mocy układu.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Grupa specjalna ds. reformy administracji publicznej omawia kwestie dotyczące reformy administracji publicznej i przedstawia propozycje ewentualnych działań. Grupa specjalna ds. normalizacji omawia kwestie związane z widoczną i trwałą poprawą stosunków Kosowa z Serbią oraz efektywną współpracą z misją w dziedzinie Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony w okresie jej istnienia i przedstawia propozycje ewentualnych działań.

Protokół

Dla każdego posiedzenia sporządzany jest protokół, a jego treść jest uzgadniana po zakończeniu posiedzenia. Odpis protokołu jest przekazywany sekretarzowi Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia przez sekretarza podkomitetu lub grupy specjalnej.

Jawność

Posiedzenia podkomitetów i grup specjalnych są niejawne, chyba że postanowiono inaczej.

DECYZJA RADY (UE) 2016/1233**z dnia 26 lipca 2016 r.****w sprawie mianowania jednego członka i jednego zastępcy członka Komitetu Regionów
zaproponowanych przez Republikę Cypryjską**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Cypru,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z upływem kadencji Georgiosa GEORGIOU.
- (3) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z mianowaniem Kyriakosa CHATZITTOFISA na stanowisko członka Komitetu Regionów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowiska w Komitecie Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

- a) na stanowisko członka:
 - Kyriakos CHATZITTOFIS, *Mayor of Agios Athanasios*;oraz
- b) na stanowisko zastępcy członka:
 - Stavros YEROLATSITES, *Municipal Councilor, Strovolos Municipality*.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
M. LAJČÁK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA RADY (UE) 2016/1234**z dnia 26 lipca 2016 r.****w sprawie mianowania dwóch zastępców członka Komitetu Regionów zaproponowanych przez Republikę Włoską**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia 2015 r., 5 lutego 2015 r. i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ i (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Dwa stanowiska zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniły się w związku z wygaśnięciem mandatów, na podstawie których zaproponowano kandydaturę Carla FIDANZY (*Assessore di Veleso (CO)*) i Giuseppe VARACALLEGO (*Sindaco del Comune di Gerace (RC)*),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów do końca bieżącej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r., zostają niniejszym mianowane następujące osoby:

- Carlo FIDANZA, *Consigliere del Comune di Rosazza (BI)* (zmiana mandatu),
- Giuseppe VARACALLI, *Consigliere del Comune di Gerace (RC)* (zmiana mandatu).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2016 r.

W imieniu Rady
M. LAJČÁK
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/116 z dnia 26 stycznia 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/190 z dnia 5 lutego 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25).

⁽³⁾ Decyzja Rady (UE) 2015/994 z dnia 23 czerwca 2015 r. w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r. (Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1235**z dnia 26 lipca 2016 r.****upoważniająca laboratorium w Republice Korei do przeprowadzania testów serologicznych w celu monitorowania skuteczności szczepionek przeciw wściekliznie u psów, kotów i fretek***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4665)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określającą specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliznie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2000/258/WE wyznaczono *Agence française de sécurité sanitaire des aliments* (AFSSA) w Nancy we Francji jako specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciw wściekliznie. Laboratorium AFSSA jest obecnie częścią *Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail* (ANSES) we Francji.
- (2) Decyzja 2000/258/WE stanowi między innymi, że ANSES ma oceniać laboratoria w państwach trzecich ubiegające się o zgodę na przeprowadzanie testów serologicznych w celu monitorowania skuteczności szczepionek przeciwko wściekliznie.
- (3) Upoważnienie przyznane laboratorium Choong Ang Vaccine w Daejeon dnia 9 lutego 2007 r. na podstawie decyzji 2000/258/WE zostało cofnięte zgodnie z decyzją Komisji 2010/436/UE ⁽²⁾ w wyniku sporządzonego przez ANSES i przedłożonego Komisji negatywnego sprawozdania z oceny tego laboratorium z dnia 29 września 2015 r.
- (4) Właściwy organ Republiki Korei złożył wniosek o ponowne zatwierdzenie laboratorium Choong Ang Vaccine w Daejeon, a ANSES sporządził i przedłożył Komisji pozytywne sprawozdanie z oceny tego laboratorium sporządzone dnia 21 marca 2016 r.
- (5) Należy zatem upoważnić to laboratorium do przeprowadzania testów serologicznych w celu monitorowania skuteczności szczepionek przeciwko wściekliznie u psów, kotów i fretek.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2000/258/WE niniejszym upoważnia się następujące laboratorium do przeprowadzania testów serologicznych w celu monitorowania skuteczności szczepionek przeciwko wściekliznie u psów, kotów i fretek:

Laboratorium Choong Ang Vaccine
1476-37 Yuseong-daero Yuseong-gu
Daejeon, 34055
Republika Korei

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 30.3.2000, s. 40.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/436/UE z dnia 9 sierpnia 2010 r. w sprawie wykonania decyzji Rady 2000/258/WE w zakresie badań biegłości dla celów zachowania upoważnień laboratoriów do przeprowadzania testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliznie (Dz.U. L 209 z 10.8.2010, s. 19).

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 sierpnia 2016 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/1236**z dnia 27 lipca 2016 r.****zmieniająca załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich, w odniesieniu do wpisów dotyczących Estonii, Łotwy, Litwy i Polski***(notyfikowana jako dokument nr C(2016) 4983)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającą przepisy o wymaganiach zdrowotnych dla zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją wykonawczą Komisji 2014/709/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich. W załączniku do tej decyzji wykonawczej wyznaczono i wymieniono w części I, II, III i IV niektóre obszary tych państw członkowskich rozróżnione w zależności od poziomu ryzyka na podstawie sytuacji epidemiologicznej. Wykaz ten obejmuje niektóre obszary Estonii, Łotwy, Litwy i Polski.
- (2) W czerwcu i lipcu 2016 r. kolejne przypadki afrykańskiego pomoru świń w populacjach dzików wystąpiły na obszarach gmin Jekabpils, Baldones i Riga na Łotwie, kolejne przypadki choroby w populacjach dzików – na obszarach powiatów Pärnu, Harju i Rapla w Estonii, a jeden przypadek choroby w populacjach dzików – na obszarze gminy Czyże w Polsce. Obszary te wymienione są w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, w bliskim sąsiedztwie obszarów wymienionych w części II tego załącznika. W związku z tym niektóre obszary Estonii, Łotwy i Polski wymienione w części I powinny teraz być wymienione w części II, a niektóre nowe obszary Łotwy powinny zostać wymienione w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (3) W czerwcu i lipcu 2016 r. wystąpiły dalsze ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń domowych w powiatach Jõgeva i Lääne-Viru w Estonii; niektóre obszary Estonii wymienione obecnie w części II powinny teraz być wymienione w części III załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (4) W czerwcu i lipcu 2016 r. wystąpiły dalsze ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń domowych na obszarze Elektrėnai, Anykščiu i Kruonio na Litwie. Te obszary są obecnie wymienione w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. W związku z tym w przypadku Litwy niektóre obszary wymienione w części II powinny zostać przeniesione do części III załącznika.
- (5) W czerwcu i lipcu 2016 r. wystąpiły dalsze ogniska afrykańskiego pomoru świń u świń domowych na obszarze gminy Hajnówka w Polsce. Obszar ten jest obecnie wymieniony w części II załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE. W związku z tym w przypadku Polski wykaz zawarty w części I załącznika do decyzji wykonawczej 2014/709/UE powinien zostać rozszerzony na południe, a niektóre obszary wymienione w częściach I i II powinny być wymienione w części III tego załącznika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, s. 11.⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/709/UE z dnia 9 października 2014 r. w sprawie środków kontroli w zakresie zdrowia zwierząt w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń w niektórych państwach członkowskich i uchylająca decyzję wykonawczą 2014/178/UE (Dz.U. L 295 z 11.10.2014, s. 63).

- (6) Przy ocenie ryzyka w zakresie zdrowia zwierząt stwarzanego w odniesieniu do sytuacji tej choroby w Estonii, na Łotwie, Litwie i w Polsce należy uwzględnić zmiany obecnej sytuacji epidemiologicznej w zakresie afrykańskiego pomoru świń w dotkniętych tą chorobą populacjach dzików w Unii. Aby skoncentrować środki kontroli w zakresie zdrowia zwierząt i zapobiegać dalszemu rozprzestrzenianiu się afrykańskiego pomoru świń, a także aby zapobiegać niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii oraz unikać nieuzasadnionych barier handlowych ze strony państw trzecich, należy zmienić unijny wykaz obszarów podlegających środkom kontroli w zakresie zdrowia zwierząt określony w załączniku do decyzji wykonawczej 2014/709/UE, tak aby uwzględnić w nim zmiany w obecnej sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do tej choroby w Estonii, na Łotwie, Litwie i w Polsce.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji wykonawczej 2014/709/UE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2016 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

1. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Bauskas – pagasti Īslīces, Gailīšu, Brunavas i Ceraukstes,
- w novads Dobeles – pagasti Jaunbērzes, Dobeles i Bērzes,
- w novads Jelgavas – pagasti Kalnciema, Līvberzes, Glūdas, Svētes, Platones, Vircavas, Jaunsvirlaukas, Zaļenieku, Vilces, Lielplatones, Elejas i Sesavas,
- w novads Tukuma – pagasti Slampes i Džūkstes,
- novads Engures,
- novads Rundāles,
- novads Stopiņu,
- republikas pilsēta Jelgava,
- republikas pilsēta Jūrmala,
- pilsēta Bauska.

2. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Jurbarkas – seniūnijos Raudonės, Veliuonos, Seredžiaus i Juodaičių,
- w rajono savivaldybė Pakruojis – seniūnijos Klovainių, Rozalimo i Pakruojo,
- w rajono savivaldybė Panevėžys – część Krekenavos seniūnijos położona na zachód od rzeki Nevėžis,
- w rajono savivaldybė Raseiniai – seniūnijos Ariogalos, Ariogalos miestas, Betygalos, Pagojukų i Šiluvos,
- w rajono savivaldybė Šakiai – seniūnijos Plokščių, Kriūkų, Lekėčių, Lukšių, Griškabūdžio, Barzdų, Žvirgždaičių, Sintautų, Kudirkos Naumiesčio, Slavikų, Šakių,
- rajono savivaldybė Pasvalys,
- rajono savivaldybė Vilkaviškis,
- rajono savivaldybė Radviliškis,
- savivaldybė Kalvarija,
- savivaldybė Kazlų Rūda,
- savivaldybė Marijampolė.

3. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- gminy Augustów z miastem Augustów, Nowinka, Płaska, Sztabin i Bargłów Kościelny w powiecie augustowskim,
- gminy Choroszcz, Juchnowiec Kościelny, Suraż, Turośń Kościelna, Tykocin, Łapy, Poświętne, Zawady i Dobrzyniewo Duże w powiecie białostockim,
- części gmin Kleszczel i Czeremcha położone na zachód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,
- gminy Kobylin-Borzymy, Kulesze Kościelne, Sokoły, Wysokie Mazowieckie z miastem Wysokie Mazowieckie, Nowe Piekuty, Szepietowo, Klukowo i Ciechanowiec w powiecie wysokomazowieckim,
- powiat sejneński,
- gminy Rutka-Tartak, Szypliszki, Suwałki, Raczki w powiecie suwalskim,
- gmina Rutki w powiecie zambrowskim,
- gminy Suchowola i Korycin w powiecie sokólskim,
- gminy Brańsk z miastem Brańsk, Boćki, Rudka Wyszki, część gminy Bielsk Podlaski położona na zachód od linii utworzonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), miasto Bielsk Podlaski, część gminy Orla położona na zachód od drogi nr 66 w powiecie bielskim, powiat miasta Białystok,
- powiat miasta Suwałki,
- powiat moniecki,
- powiat siemiatycki.

CZĘŚĆ II

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- linn Kallaste,
- linn Rakvere,
- linn Tartu,
- linn Viljandi,
- maakond Harjumaa (wyłączając część valdu Kuusalu położoną na południe od drogi 1 (E20), vald Aegviidu i vald Anija),
- maakond Ida-Virumaa,
- maakond Läänemaa,
- maakond Pärnumaa,
- maakond Põlvamaa,
- maakond Raplamaa,
- część valdu Kuusalu położona na północ od drogi 1 (E20),
- część valdu Pärsti położona na zachód od drogi 24126,
- część valdu Suure-Jaani położona na zachód od drogi 49,

- część valdu Tamsalu położona na północny wschód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,
- część valdu Tartu położona na wschód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,
- część valdu Viiratsi położona na zachód od linii wyznaczonej przez zachodnią część drogi 92 do skrzyżowania z drogą 155, następnie wzdłuż drogi 155 do skrzyżowania z drogą 24156, potem wzdłuż drogi 24156 do jej przecięcia z rzeką Verilaske, a następnie wzdłuż rzeki Verilaske do południowej granicy valdu,
- vald Abja,
- vald Alatskivi,
- vald Avanduse,
- vald Haaslava,
- vald Haljala,
- vald Halliste,
- vald Kambja,
- vald Karksi,
- vald Koonga,
- vald Kõpu,
- vald Laekvere,
- vald Luunja,
- vald Mäksa,
- vald Märjamaa,
- vald Meeksi,
- vald Peipsiääre,
- vald Piirissaare,
- vald Rägavere,
- vald Rakvere,
- vald Saksi,
- vald Sõmeru,
- vald Vara,
- vald Vihula,
- vald Võnnu.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Bauskas – pagasti Mežotnes, Codes, Dāviņu i Vecsaules,
- w novads Jelgavas – pagasts Valgunde,
- w novads Limbažu – pagasti Skultes, Vidrižu, Limbažu i Umurgas,
- w novads Salacgrīvas – pagasts Liepupes,
- novads Ādažu,
- novads Aizkraukles, novads Aknīstes,
- novads Alūksnes,
- novads Amatas,

- novads Apes,
- novads Babītes,
- novads Baldones,
- novads Baltinavas,
- novads Balvu,
- novads Carnikavas,
- novads Cēsu,
- novads Cesvaines,
- novads Ērgļu,
- novads Garkalnes,
- novads Gulbenes,
- novads Iecavas,
- novads Ikšķiles,
- novads Ilūkstes,
- novads Inčukalna, novads Jaunjelgavas,
- novads Jaunpiebalgas,
- novads Jēkabpils,
- novads Ķeguma,
- novads Ķekavas,
- novads Kocēnu,
- novads Kokneses,
- novads Krimuldas,
- novads Krustpils,
- novads Lielvārdes,
- novads Līgatnes, novads Līvānu,
- novads Lubānas,
- novads Madonas,
- novads Mālpils,
- novads Mārupes,
- novads Neretas,
- novads Ogres,
- novads Olaines,
- novads Ozolnieki,
- novads Pārgaujas,
- novads Pļaviņu,
- novads Priekuļu,
- novads Raunas,
- novads Ropažu,

- novads Rugāju,
- novads Salas,
- novads Salaspils,
- novads Saulkrastu,
- novads Sējas,
- novads Siguldas,
- novads Skrīveru,
- novads Smiltenes,
- novads Varakļānu,
- novads Vecpiebalgas,
- novads Vecumnieku,
- novads Viesītes,
- novads Viļakas,
- pilsēta Limbaži.
- republikas pilsēta Jēkabpils,
- republikas pilsēta Valmiera.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnijos Kavarskas, Kurkliai oraz część Anykščiai położona na południowy zachód od drogi nr 121 i nr 119,
- w rajono savivaldybė Jonava – seniūnijos Šilų, Bukonių oraz w Žeimių seniūnija – kaimai Biliušiai, Drobiškiai, Normainiai II, Normainėliai, Juškonys, Pauliukai, Mitėniškiai, Zofijauka, Naujokai,
- w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnijos Akademijos, Alšėnų, Babtų, Batniavos, Čekiškės, Domeikavos, Ežerėlio, Garliavos, Garliavos apylinkių, Kačerginės, Kulautuvos, Linksmakalnio, Raudondvario, Ringaudų, Rokų, Samylų, Taurakiemio, Užliedžių, Vilkijos, Vilkijos apylinkių i Zapyškio,
- w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnijos Josvainių, Pernaravos, Krakių, Dotnuvos, Gudžiūnų, Surviliškio, Vilainių, Truskavos, Šėtos, Kėdainių miesto,
- w rajono savivaldybė Panevėžys – seniūnijos Karsakiškio, Naujamiesčio, Pajstrio, Panevėžio, Ramygalos, Smilgių, Upytės, Vadoklių, Velžio oraz część Krekenavos seniūnija położona na wschód od rzeki Nevėžis,
- w rajono savivaldybė Prienai – seniūnijos Veiverių, Šilavoto, Naujosios Ūtos, Balbieriškio, Ašmintos, Išlaužo, Pakuonių,
- w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnijos Jašiūnų, Turgelių, Akmenynės, Šalčininkų, Gerviškų, Butrimonių, Eišiškų, Poškonių, Dieveniškų,
- w rajono savivaldybė Varena – seniūnijos Kaniavos, Marcinkonių, Merkinės,
- w rajono savivaldybė Vilnius – seniūnijos Maišiagala, Zujūnų, Avižienių, Riešės, Paberžės, Nemenčinės, Nemenčinės miesto, Sužionių, Buivydžių, Bezdonių, Lavoriškių, Mickūnų, Šatrininkų, Kalvelių, Nemėžių, Rudaminos, Rūkainių, Medininkų, Marijampolio, Pagirių, Kuodiškų,
- miesto savivaldybė Alytus,
- w rajono savivaldybė Utena – seniūnijos Sudeikių, Utenos, Utenos miesto, Kuktiškų, Daugailių, Tauragnų, Saldutiškio,
- w miesto savivaldybė Alytus – seniūnijos Pivašiūnų, Punios, Daugų, Alovės, Nemunaičio, Raitininkų, Miroslavo, Krokialaukio, Simno, Alytaus,

- miesto savivaldybė Kaunas,
- miesto savivaldybė Panevėžys,
- miesto savivaldybė Prienai,
- miesto savivaldybė Vilnius,
- rajono savivaldybė Biržai,
- rajono savivaldybė Druskininkai,
- rajono savivaldybė Ignalina,
- rajono savivaldybė Lazdijai,
- rajono savivaldybė Molėtai,
- rajono savivaldybė Rokiškis,
- rajono savivaldybė Širvintos,
- rajono savivaldybė Švenčionys,
- rajono savivaldybė Ukmergė,
- rajono savivaldybė Zarasai,
- savivaldybė Birštonas,
- savivaldybė Visaginas.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

w województwie podlaskim:

- gminy Czarna Białostocka, Gródek, Michałowo, Supraśl, Wasilków i Zabłudów w powiecie białostockim,
- gminy Dąbrowa Białostocka, Janów, Krynki, Kuźnica, Nowy Dwór, Sidra, Sokółka i Szudziałowo w powiecie sokólskim,
- gmina Lipsk w powiecie augustowskim,
- gmina Dubicze Cerkiewne, części gmin Kleszczel i Czeremcha położone na wschód od drogi nr 66 w powiecie hajnowskim,
- część gminy Bielsk Podlaski położona na wschód od linii utworzonej przez drogę nr 19 (w kierunku północnym od miasta Bielsk Podlaski) i przedłużonej przez wschodnią granicę miasta Bielsk Podlaski i drogę nr 66 (w kierunku południowym od miasta Bielsk Podlaski), część gminy Orla położona na wschód od drogi nr 66 w powiecie bielskim.

CZĘŚĆ III

1. Estonia

Następujące obszary Estonii:

- linn Elva,
- linn Võhma,
- maakond Jõgevamaa,
- maakond Järvamaa,
- maakond Valgamaa,
- maakond Võrumaa,
- część valdu Kuusalu położona na południe od drogi 1 (E20),
- część valdu Pärsti położona na wschód od drogi 24126,

- część valdu Suure-Jaani położona na wschód od drogi 49,
- część valdu Tamsalu położona na południowy zachód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,
- część valdu Tartu położona na zachód od linii kolejowej Tallinn-Tartu,
- część valdu Viiratsi położona na wschód od linii wyznaczonej przez zachodnią część drogi 92 do skrzyżowania z drogą 155, następnie wzdłuż drogi 155 do skrzyżowania z drogą 24156, potem wzdłuż drogi 24156 do jej przecięcia z rzeką Verilaske, a następnie wzdłuż rzeki Verilaske do południowej granicy valdu,
- vald Aegviidu,
- vald Anija,
- vald Kadrina,
- vald Kolga-Jaani,
- vald Konguta,
- vald Kõo,
- vald Laeva,
- vald Nõo,
- vald Paistu,
- vald Puhja,
- vald Rakke,
- vald Rannu,
- vald Rõngu,
- vald Saarepeedi,
- vald Tapa,
- vald Tähtvere,
- vald Tarvastu,
- vald Ülenurme,
- vald Väike-Maarja.

2. Łotwa

Następujące obszary Łotwy:

- w novads Limbažu – pagasti Viļķenes, Pāles i Katvaru,
- w novads Salacgrīvas – pagasti Ainažu i Salacgrīvas,
- novads Aglonas,
- novads Alojās,
- novads Beverīnas,
- novads Burtnieku,
- novads Ciblas,
- novads Dagdas,
- novads Daugavpils,
- novads Kārsavas,
- novads Krāslavas,
- novads Ludzas,
- novads Mazsalacas,

- novads Naukšēnu,
- novads Preiļu,
- novads Rēzeknes,
- novads Riebiņu,
- novads Rūjienas,
- novads Strenču,
- novads Valkas,
- novads Vārkavas,
- novads Viļānu,
- novads Zilupes,
- republikas pilsēta Daugavpils,
- republikas pilsēta Rēzekne,
- pilsēta Ainaži,
- pilsēta Salacgrīva.

3. Litwa

Następujące obszary Litwy:

- w rajono savivaldybė Anykščiai – seniūnijos Debeikių, Skiemonių, Viešintų, Andrioniškio, Svėdasų, Troškūnų, Traupio oraz część seniūnija Anykščiai położona na północny wschód od drogi nr 121 i nr 119,
- w rajono savivaldybė Alytus – seniūnija Butrimonių,
- w rajono savivaldybė Jonava – seniūnijos Upninkų, Ruklos, Dumsių, Užusalių, Kulvos oraz, w seniūnija Žeimiai – kaimai Akliai, Akmeniai, Barsukinė, Blauzdžiai, Gireliai, Jagėlava, Juljanava, Kuigaliai, Liepkalniai, Martyniškaiai, Milašiškiai, Mimaliai, Naujasodis, Normainiai I, Paduobiai, Palankesiai, Pamelnytėlė, Pėdžiai, Skrynės, Svalkeniai, Terespolis, Varpėnai, Žemių gst., Žieveliškiai i Žemių miestelis,
- rajono savivaldybė Kaišiadorys,
- w rajono savivaldybė Kaunas – seniūnijos Vandžiogalos, Lapių, Karmėlavos i Neveronių,
- w rajono savivaldybė Kėdainiai – seniūnija Pelėdnagių,
- w rajono savivaldybė Prienai – seniūnijos Jiezno, Stakliškių,
- w rajono savivaldybė Panevėžys – seniūnijos Miežiškių i Raguvos,
- w rajono savivaldybė Šalčininkai – seniūnijos Baltosios Vokės, Pabarės, Dainavos, Kalesninkų,
- w rajono savivaldybė Varėna – seniūnijos Valkininkų, Jakėnų, Matuizų, Varėnos, Vydenių,
- w rajono savivaldybė Vilnius – części seniūnija Sudervė i Dūkštai położone na południowy zachód od drogi nr 171,
- w rajono savivaldybė Utena – seniūnijos Užpalių, Vyžuonų, Leliūnų,
- savivaldybė Elektrėnai,
- miesto savivaldybė Jonava,
- miesto savivaldybė Kaišiadorys,
- rajono savivaldybė Kupiškis,
- rajono savivaldybė Trakai.

4. Polska

Następujące obszary Polski:

- gminy Czyże, Białowieża, Hajnówka z miastem Hajnówka, Narew i Narewka w powiecie hajnowskim.

CZĘŚĆ IV

Włochy

Następujące obszary Włoch:

- wszystkie regiony Sardynii.”
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/973 z dnia 17 czerwca 2016 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie bislizynianu cynku jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 161 z dnia 18 czerwca 2016 r.)

Strona 23, załącznik, kolumna czwarta „Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna”, wiersz czwarty:

zamiast: „[...] lizyny [...]”,

powinno być: „[...] chlorowodoru lizyny [...]”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2403 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiającego wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania broni cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych trwale nie nadaje się do użytku

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 333 z dnia 19 grudnia 2015 r.)

Strona 71, załącznik II:

zamiast: „**UE**¹⁾ **aa**²⁾ **bb**³⁾ **cc**⁴⁾”,

powinno być: „**EU**¹⁾ **aa**²⁾ **bb**³⁾ **cc**⁴⁾”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL